

השוחט פרק שני חולין

לב. עין משפט נר מצוה

בז או מין צד מון פָּרָה
הדרת לויין שׂוֹן
כְּבוֹד:
בז ב מין צד סַלְמִים:
כה ב ז ד מין צד עֲמָלֵךְ
הדרת לויין גַּעַשׂ:
כְּכֶבֶשׂ כָּבֵד כָּבֵד
טָמֵן צָרֵעַ צָרֵעַ כָּבֵד:
ע ז מין צד מִלְּאָמֵן:
הַמְּגָנָם סַלְמִים צָרֵעַ יְזֵד:
סַלְמִים צָרֵעַ יְזֵד:
עא ח מין צד פָּרָה גַּלְגָּלֵת
יעוֹן גַּדְגָּנוֹת וְכַיִם
וְכַלְבָּן גַּדְגָּנוֹת וְכַיִם
יְהִי צָרֵעַ צָרֵעַ כָּבֵד:
עב ט מין צד סַלְמִים:
סַלְמִים צָרֵעַ דְּמָמֵן:
כְּבָשָׂר:
עג י מין צד מִלְּאָמֵן:
חַמְוָתָן לְמִלְּאָמֵן:
מִלְּאָמֵן הַמְּגָנָם:
טָמֵן צָרֵעַ צָרֵעַ כָּבֵד:

10

לכדי נקון. דמכתיא פסולה פסולה וולעיג' צעלל פסק גמלילס מלכת סולין נסמה לא מומת מיליכא: וט לטור דלאעיגן לטעות וט נסמה לא מומת מיליכא:

גנשחטה בהמא אחרית עמה לרבי נגן פרה פסולה בהמא כשרה לרבען פרה כשרה כהמא פסולה פשטמא נשחטה בהמא אחרית לרבי נתן איזטראיכא ליה סדר א' יושחט אודה אמר רחמנא ולא אותה וחבירתה וחיכי דמי בכנון שוחחת שני פרות ברהדי הדדי אבל כהמא דחלין אימא לא קמ"ל: חתק דלעת עמה דרבני הכל פסולה: יונחטה דלעת עמה מותני נפלת סכין ווותגביהה נפלו כליו והגביהן השחו את הסכין שעוף בא חבירו ושחט אם שהה כדי שוחיטה פסולה רובי שמעון אומר אם שהה כדי ביכיר: גמ' מי כדי שוחיטה אמר רב כדי שוחיטת בהמא אחרית אמר רבי ליה רב בתנא רובב אסי לרב כדי שוחיטת בהמא לבהמא שעוף או דלמא אף בהמא לעוף אמר תלחו לא היה בדיחנא ביה בחביבי ואישיליה אמר רב ישי שוחית בהמא לעוף אמר עוגן לעוף ושמואל אמר אפלו בהמא לעוף בכנון כי אהא רבין אמר רב כי יותן אפלו בהמא לעוף רבינו חנניה אמר כדי שייביא בהמא אחרית ווישחות כי אי פאיו מעלמא יונת דרבnid לשיעוריין אמר רב פפא עומרה להטיל אבאיכא בינייהו אמר רב מעורבא משימות דרבנן יוסי ברבי חניניא: כדי שיגבינהה וירכיננה ווישחות דקה לדקה וגסה לנסה אמר רב בוא דרב הונא בריה דרב נתן יונת דקה בסכין רעה אי פאיו כל הום כו"ל כשרה בעי רבא שהיות מוה ישיצטרפו לרודף השופשות לה מודיעה התם בראלה שהה בעי דרב הונא בריה דרב נתן יונת דקה במיעוט סמסניא מוה תיקון: ר' ש אמר אם שהה [כדי ביכיר]: מי כדי ביכיר אמר רב כי יותן כדי ביכיר של חכם אם כן נתה דרבnid לשיעוריין אלא כדי ביכור טבח חכם: מותני שחת את הונגרות יואח' כ' שחת את הונגרות או פסק את נבללה טרפה כל אמר רב כי ישכב מהן והמתין לה עד שמורה" או שהחליד את הסכין תחת השמיים ופסקו רב כי ישכב נבללה כל שוחיתחה בראווי ודרב אחר נרム לה הונגרות ווודה לו רב עקיבא: גמ'

נחתת נכסה נכסה שכרת טמה. גל מות
סהרעת מוחין גל כוונה נכסה ככלה
בכוונה גל מקם דעמתה ולו מיקרי מות
ווכמיות נכסה מיסקל מוסט וצמאת
לרכנן גל כבש צפורה. דלאן דחמת
בכמלה חולין גלו דחמתה ריה ומוסט
מלגלה לאל לימייסקל דלאן נמלה נמלה
גל מיקרי שוקן גמלגה הלהמת
דעתה לדללה נמלמת מטס דקמת
ונחתת מפלס סול ווילם גלו לחיכין
למלגה הלהמת גלו סיטם קדעת
וכמי מהירין ליקון נמהכח דלעת
עמה דכרי סכל ככלה: פיטול.
חכמי גלו שמעין דכל שטוקטס
ביבה טסלין חוסט גמלגה:
נחתת נכסה נכסה שכרת גלו נון
לטעריכו לא. דליון דמלגה גלו
מיירלה גלו נכוונה דמלתמיין ליקון
נמהכח דלעת עמה דכרי כל ככלה
מסוס דחמתה פנירלה נמי היעז'
דעתה גלו ככוונה זמה קומטה
הו מיליג גלו מפקול דוחמת הומה
מצמע ולו הומה וחכילה ושייכי דמי
כון דצמם צמי פרות לדומות דכרי
קדדי: קמ' גלו דמלגן גמי מצמע
הכל יישך נמכוון קאנלחתה גלו
לטעריכו דכרי נמי דהומה וחכילה
מצמע צמי פרות לדומות מיאו כין
נדרכו נמלגה הלהמת מיסקל מוסט
קיום קדעת דלו נגראת ממחמת
ללעמו: קדק וועלט שמא דכרי פל
טסולה. דסן מלגה סיל: נחכלה
ולעלט עטס דכרי כל ככלה. דען
ככוונה גלו מיקרי שוקן גמלגה
וירסן לדרי נמן תעמדו גולדמן
וצמאת חומס ולו חכילה עמה וצלם
וכמן חומס ולו חכילה עמה וצלם
בכוונה גמי צמלה צחיטו: מתרן"
נסלה פclin ואגניבאה. ובהה בגאנטה
וז: קלוי. נגידו: או שטחין לאט
בכלי. קודס צמלה: וו. מניינט
וכסכמה לנטוט גלו קיס זו כה
ופסק צמלה וו. מניינט: כי
בז'ו. מסקט נגמלה: גמ' מלי'
ידי צחיטו גמ' רכ כיidi צחיטו
בכמלה שכרת. ולו יוניל גדי צגמור
צמטעתו וו: נכסה נכסה וועף
לטוף. ידי צחיטו נכסה הלהמת
מסעין לתקאיה צחיטו נכסה וככרי
צחיטו ער: או דילען. גלו גלו.
ככרי צחיטו נכסה מנטירין צסיט
צחיטו ער: או דילען. גלו גלו.
לען צמיה נכסה צחיטו ער: או דילען.
שוחהולד או האחסן
החולין ואספה נסנין
וואש. חחת השני. צבאת
נכ רם גאנזען ווישל ער.

שמעה מקובצת
 [ג] אבל רשות הנזקן אוק
 להתחז: [ד] והוא שורש
 מן ענמא מושם לרבות
 [ג] דקמיך ואפרת הפסק
 [ד] מהבתה ובמיוחט קמא
 [ג] או' דרבורה עד רשותך
 ישתן גו' עד שימות רשותך
 לילו. גו' שפבי' לא
 וכעא: [ג] ישבכ' הוא
 ברורי היטוט נמי פשורתה